

מסורת הש"ס

(א) מגילה ב; (ב) ג"ז שם;
 (ג) שם ויומא פ. תמורה טז.;
 (ד) יומא פ. (ה) ז"ל צבר
 (ו) ע"י עירובין נד. אין
 (ז) תמורה נקנית וכו'; (ח)
 (ט) יומא לח. ע"ז;
 (י) דף ב.;
 (יא) ברכות סג.; (יב) שם;
 (יג) ע"י מוש' מגילה ב; ד"ה
 (יד) מגילה פ"א ה"א;
 (טו) אבות דר"נ פ"א.

הגהות הב"ח

(א) גם' להיכן אוליכם לגן:
(ב) רש"י ד"ה מיהוה וכו'
תרוויחו ולא הוה ידעי:

רבינו חננאל

[illegible]

הבונה פרק שנים עשר שבת

קד.

1 אֱלֹהֵי הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר צִוָּה
יְיָ אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהַר סִינַי: וַיִּקְרָא כֹּה לֵד
2 אֵם לְלִצִּים הוּא יִלְיָץ
וְלַעֲנֻיִּם יִתֵּן חֶן:
משלי ג לד

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. דְּבִאֲבוֹתֶיךָ הַכְפֹּתוּ
וְעִנְיָא. זבִּמְבִּים.
ב. וְאֲבוֹתֶיךָ הַפְּסוּתוּ
וְהוֹמִים. עִנְיָא. ג. בְּדֶרֶךְ
מִמָּה נִפְשָׁן, דְּבִין לְהוּי
פְּתוּחָתוֹ אֵל תְּסוּמוֹת
הַיָּקִישׁ אֵל דְּתֵנִי אֵל
עִנְיָא. ד. כְּלוּמַר מִן
אֲבוֹתֶיךָ מִן צֶפֶן, כְּלוּמַר
שְׂבָלָן מִן צוּפִין. זמְנִין
וְמוֹשֶׁם לִשְׁוֹן נּוֹפֵל עַל
הַלְשׁוֹן נִקְרָא מִנְצֶפֶן
ז' בְּלִשְׁוֹן 'צוּפִין'. מוֹס' מִנְטֵלָה
ז' דִּי עוֹלָה. ה. דְּמַעֲיָקְרָא
שְׂבָלָן לִי קִפְתָּח. מוֹס' סְרָפָה.

רב נסים גאון

פרק שנים עשר הבונה
אמרו לי לר' יהושע
כל לוי אתה דרדקי לבי
ממדרשא ואמרו מולי דאפי'
בימי יהושע כל נון לא
היה חותתיהו. בתחילת
כראשית דר' אושעיא אמרו
לר' יהושע היה ביום סגדרי
והלא נכנסו חכמים לבית,
היהוד והיו סניגורין,
אמרו באו ונעשה כצופים
כח. ויש אומרים ר"א ר'
יהושע ור' עמיאל, קראו
עליהן על במעלליהן ויחנכו
נער. ומשכחת לה בגמ' דבני
מעמרבא כח. מולי נקרא
מולי.
[ג'ל']

גירועי קא מגרע ליה דאמר רבי חייא בר אבא מנצפך צופים אמרו. וא"ת להכא משמע* דנפמזחה לאמר לטופים לאמרו וצ"ק דמגילה (דף ב:) פריך עלה דר' חייא בר אבא מאלה המלות שאין נצ"א רשאי לחדש דבר ועוד האמר דבר קטלם מס' וספך שכלותם בנס היו עומדים משמע ד

חייא^ב צפתומה איירי וחור^א דה
 קאמר התם ועוד האמר רב חסדא^א
 ועוד אי רבי חייא בר אבא צפתומה
 איירי תקשה נמי דרב חסדא אלא
 ודאי צפתומה איירי והא דנפק
 מנאפך ולא נקט לכו כסדר אלפא
 ביתא משום דמנאפך משמע מן
 פוסט^ט: **נבוב** בובן בהר רהב.
 תימנה דלמאי נקט לכו כיון דלא הוה
 צלומות: **א** ^אר' יהושע בן צרי אחיו
 דרדקי בו^י צירושלמי וצבראשית דבה
 (פ' ה) קאמר דר' אליעזר ור' יהושע
 הוו מואות דלמדי ומולק עד הש"ס
 שלנו והא דרדקי צפקי דר' אליעזר
 שלא למד ר' אליעזר תורה אלא עד
 שהיה גדול היינו שלא עסק עד
 שנעשה גדול: **אית** דגרסינא
 דיבבא פתחין צו. כלומר יט לו פתחים
 ליכנס צא לניסתר מסייעין אותו פותחין
 לו פתח ליכנס והיינו דומיא דגרסינא
 דשציק ליה פתח ליכנס ולהנהו דגרסינא
 צא לניסתר פותחין לו כריז לומר
 דמסייעין אותו הו טפי מפותחין:
 נמכוין

וְדַרְדְּרִית מַגְמִימָל דְּלִיתָן לִיה בְּצִינְעָה כִּי הִיכִי דְלֵא
 שְׁמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶה ז"ח ט"י כ"ל ואם אתה עושה כן
 נֶגֶד וּמַטִּיב לָךְ וְנוֹתֵן לָךְ יִירוּשָׁה וְקוֹשֶׁר לָךְ כְּתָר לַעֲוֹה"ב
 הַמֵּאמֵר פְּתוּחַ מֵאִמֵּר סְתוּם נו"ן כְּפֹפֶה נו"ן פְּשׁוּמָה
 ס"ע סְמוּךְ עֵנִיִּים ל"א סִימָנִין עֲשֵׂה בְּתוֹרָה וְקִנְיָה
 פְּתוּחָה פֶּה פְּתוּחַ פֶּה סְתוּם צ"י כְּפֹפֶה וּצ"י פְּשׁוּמָה
 הַיֵּינוּ נֶאֱמַר כְּפֹף נֶאֱמַר פְּשׁוּמַ הוֹסִיף לָךְ הַכְּתוּב
 אֵלֶּיךָ שֶׁנִּתְּנָה הַתּוֹרָה בְּמִנּוּד רֹאשׁ קו"ף קְדוּשׁ רִי"ש
 אֶפֶיָּה דְקו"ף מְרִי"ש אִמֵּר הַקֶּבֶה אֵין אִנִּי יוֹכֵל לְהַסְתַּכֵּל
 יִרְדָּה תִּגִּיה דְקו"ף לִגְבִי רִי"ש אִמֵּר הַקֶּבֶה אִם חֹזֵר בּוֹ
 תִּי וּמַטְ כְּרַעֲיָה דְקו"ף תְּלוּיָה ׀ דְּאִי הִדֵּר בֵּיה לִיעִיִּל
 לְרִישׁ לְקִישׁ ׀ דְּאִמֵּר ר"ל מ"ד אִם לִלְצִים הוּא לִיִּץ
 אִם פּוֹתַחֲתִין לוֹ בֵּא לִיטֵרֵר מִסִּיעִים אוֹתוֹ שִׁי"ן שְׁקֵר ת"ו
 קֶרְבֵּן מִלִּיָּה אִמֵּת מִרְחָקָא מִלִּיָּה שִׁיקְרָא שְׂכִיחַ קוֹשְׁטָא
 אַחֲרָא כְּרַעֲיָה קֹאֵי וְאִמֵּת מִלְּבָן לְבוֹנִיָּה קוֹשְׁטָא קֹאֵי
 שְׂכִיחַ אוֹתִי תַעֲב אַתְּאוּהַ לֹא ב"ש בִּי לֹא חֶשֶׁק שְׂמִי יִחוּל עֲלִי
 עֲלִי ד"ק דְּלִתּוֹתִי נַעַל קִרְנִי לֹא אֲגַדֵּעַ עַד כֵּאֵן מִדַּת
 ס"א ת"ב ש"ש אִם אֵתָּה בּוֹשׁ ג"ר ד"ק אִם אֵתָּה עוֹשֶׂה כֵּן
 שֶׁל הוּי בִּינֵךְ לֵאמֹר ז"ע ח"ס מ"ן וְאֵין אֵתָּה מְזוּדַעֵעַ מִן
 שֶׁל גִּיהֶנֶם לִפְנֵי הַקֶּבֶה רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם לִים כֹּל אִמֵּר
 קֹאֵי אֵין גִּים עֲלֵיהֶם מִפְּנֵי שְׁבַעְטוֹ בְּגִיף דְּכ"ן דְּכִים הֵם
 קֹאֵי אֵין לָךְ חֶלֶק בְּהֵן וּמִרְזִין ש"ת אִמֵּר גִּיהֶנֶם לִפְנֵי רְבוּנוֹ
 שֶׁל שְׁתֵּי א"ל א"ל ב"ם ג"ן ד"ם לְהִיכִן אֲוִלִּיכֵן 6 לֵגֶן הַדֶּם
 יִהְיֶה הַקֶּבֶה רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֵיף אֲנִכִּי ז"ן ח"ק הִלְלוּ זִרְעוֹ
 וְיִשְׂרָאֵל לִי כִיתוֹת כִּיתוֹת שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים שְׁאֵין נוֹתֵן לָךְ:
 מַתְנִי

בלוחות אצל מ"ם פתוחה
 ס אמרוס וכיון דאמר רב
 מדים לא אפשר לאוקומיה
 שני עצריהם היה לה ליפול

עלווי קא מעלי ליה
וסמ"ך שבלוחות בנס
ועשאו פתוח גרועי
ירמיה ואיתימא ר'
צופים אמרום ותי
המצות ^(א) שאין הנב
מעתה אלא מיהוה ה
הי באמצע תיבה הי
תקנינהו ^(ז) ואכתי אל
רשאי לחדש דבר מע
ויסדום גופא א"ר חסד
בנס היו עומדין ו
שבלוחות נקרא מבפ
נבוב בוכן ^(ט) (רהב
ליה רבנן לריב"ל א
מדרשא ואמרו מילי
נון לא איתמר כוור
בינה גימ"ל דל"ת ג
כרעיה גימ"ל ל
גומל חסדים לרוץ א
כרעיה דל"ת ל

נפשיה ומ"ט מהדרר
ליכסוף מיניה ה"ו ז
הקב"ה זן אותך והן
מ"ם פתוחה מ"ם סח
נאמן כפוף נאמן פש
אותה פ' כפופה פ'
צדיק כפוף צדיק פ'
כפיפה על כפיפתו
רשע מאי טעמא מהה
ברשע ומאי טעמא כ
אני קושר לו כתר כ
וליעול בהך מסייע ל
ולענוים יתן חן בא ל
אמת מאי טעמא שק
לא שכיח ומ"ט שיק
שיקרא לא קאי א"ת נ
ג"ר גופו טימא ארח
רשעים אבל מדת צד
גור בדוק ה"ץ ו"ף ת
השמן י"ם כ"ל אמר
הקב"ה אח"ם בט"ע
כנים הם צדיקים הם
של עולם מרי זניני מז
ה"ע ו"ף אמר גיהנם
של יצחק ט"ר י"ש כ"

דף: אחד כרעא. כל אות ואות שבו עומדת על רגל אחד:
י"י יש לה ז' רגלים ומושבה טוב ורגל השמי רחב: אסאוף לו:
אס אס צוש. מלחטא: ג"ר ד"ק גור בדוק. נפסך תהא זכורה
ולכים שם: אמר שר של גיהנם. לים שלי מן את כל העולם ואפי'
ז"צ"ש וכולן קדורות בצפר יצירה: אני אחום עליהם של שבעטו
ז"ח חלק בהן שרשאל: ש"מ. ואומר שר של גיהנם זונני
ז"א יחא לך חלק בהם: ג"ו ד"פ. אמר הקב"ה אוילים לנן הדס לנן
ז"א אמנם לך: ט"ר י"ש כ"פ. שמור לי והמתן יי יש כמות אחרות:
מתני'

מתני'